

Embedslægerne Antal forøges fra 78 til 80, og hvorefter der i hvert Amt ansættes en Amtskreds-læge, som særlig skal være raad-givende for Amtmanden, og som fra Kreds-lægerne skal indsamle og derefter indsende til Sundhedsstyrelsen en Medicinalstatistik. Naar Sundhedsstyrelsens Formand og de øvrige Medlemmer af Sundhedsstyrelsen har ment, at der burde komme noget ud af denne Sag, men ikke har haft Tro til, at deres Forslag om rene Embedslæger kunde gennemføres, kan man godt forstaa, at de, for ikke at lægge Sagen Sten i Vejen, har givet Slip paa deres principale Forslag, men jeg beklager det, og jeg henviser ærede Medlemmer til Sundhedsstyrelsens Aars-beretning for 1912, hvor, som bemærket i Motiverne og som udtalt af den højt-ærede Justitsminister ved Lovforslagets Frem-sættelse, det af Sundhedsstyrelsens Formand i Forbindelse med Næstformanden i Lægeraadet og Konsulenterne Erlandsen, Madsen og Rørdam, som alle tilhører Sundhedsstyrelsen, udarbejdede Forslag findes trykt. I dette Forslag fastholder man Kravet om rene Embedslæger; Lønnen sættes betydeligt op, idet Begyndelseslønnen er sat til 6,000 Kr., stigende hvert 4de Aar med 500 Kr. indtil 8,000 Kr. Dette kunde synes at være overordentlig store Lønninger, og man kunde synes, at det vilde være langt lettere at komme over Sagen paa den Maade, her er foreslaaet, nemlig med en Begyndelses-lønning af henholdsvis 1,600, 2,200 og 3,000 Kr. med et Alderstillaag paa 200 Kr. hvert 4de Aar; men man maa erindre, at naar man har rene Embedslæger, lægger man Beslag paa deres fulde Arbejds-kraft, hvorimod man her nok siger, at de for de 1,600, 2,200 eller 3,000 Kr. skal udføre alt det Arbejde, som er angivet i § 5 og følgende Paragraffer, der opregner Kreds-lægerne Pligter. Men hvor er Kontrollen med, at det bliver udført paa forsvarlig Maade? Jeg gaar ud fra, at de, der har stillet Forslaget — Sundhedsstyrelsens Formand og de øvrige af mig nævnte Medlemmer — har haft den Opfattelse, at man har større Garanti for, at rene Embedslæger udfører deres Hverv paa tilfredsstillende Maade, end for, at Embedslæger, hvem det er tilladt at have privat Praksis, gør det.

Man har sagt, at det var et Gode, at Embedslægerne havde Føling med Befolkningen. Men man kan jo ogsaa sige, at de gennem deres private Praksis bliver afhængige af Befolkningen. Naar de f. Eks. har et Mejeri, et Slakteri, en Fabrik, et Bageri, en Klinik, et Kursted eller sligt som

Kunde i deres private Praksis, er det jo en Kunde, der dækker over en 20—30 almindelige Patienter, og er det saa altid sikkert, at Embedslægerne overfor saadanne Kunden vil have tilstrækkelig Rygrad med Hensyn til de Krav, de som Embedslæger maa stille? Vi hørte nys af det ærede Medlem fra Saks-købing (Rørdam), at Læger er gode Mennesker, og det bestrider jeg ikke. De har ikke tidligere stillet saa store For-dringer — jeg siger: tidligere —; men jeg tror dog, det ærede Medlem maa være enig med mig i, at Læger er ogsaa Mennesker; de er udsatte for de samme menneskelige Svagheder som alle andre. Jeg vilde derfor hellere have rene Embedslæger end disse Amfibier.

Der blev forrige Aar omdelt en Pjese af Dr. Strückmann, hvori han bl. a. frem-satte den Tanke, at Embedslæger, naar de havde virket et vist Antal Aar og de interes-serede sig for denne Gerning, og naar de havde udviklet sig paa dette Omraade ved fortsatte Studier og deltaget i de Kursus, der oprettes, skulde kunne sige: Nu giver vi Afkald paa vor private Praksis og bliver alene Embedslæger. Maaske kunde det kommende Udvalg tage denne Sag op til Overvejelse.

Jeg er glad ved Bestemmelsen om, at ingen Kreds-læge maa overtage Stillingen som Læge ved nogen under hans Tilsyn staaende Institution uden først at have indhentet Justitsministeriets Tilladelse. Jeg haaber, at denne meget sjældent vil blive givet, naar Stillingen er af en saadan Karakter, at den mulig paa en eller anden Maade kan komme i Strid med Lægens Pligt som Embedslæge. Jeg tror, at alle Parter vilde være bedst tjente med, om det kategorisk blev nægtet Kreds-lægerne at modtage Stillinger ved Hospitaler, Føde-klinikker eller lignende Institutioner, der staaer under deres Tilsyn.

I øvrigt er der ikke Grund for mig til at opholde mig over Forslagets Bestem-melser. Man har vist mig et Andragende, der er omdelt paa ærede Medlemmers Plad-ser eller vil blive omdelt, et Andragende fra Distriktslæger angaaende Overgangsbestem-melserne. Det henstilles deri, at man træffer noget lempeligere Bestemmelser an-gaaende de Distriktslæger, der ikke beskikkes til Kreds-læger, og som skal have Vartpenge i Henhold til Reglerne i Pen-sionsloven af 1851. Man mener, at de vil blive en Del forurettet.

Med disse Ord skal jeg tillade mig at anbefale Lovforslaget, idet vort Parti dog